Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

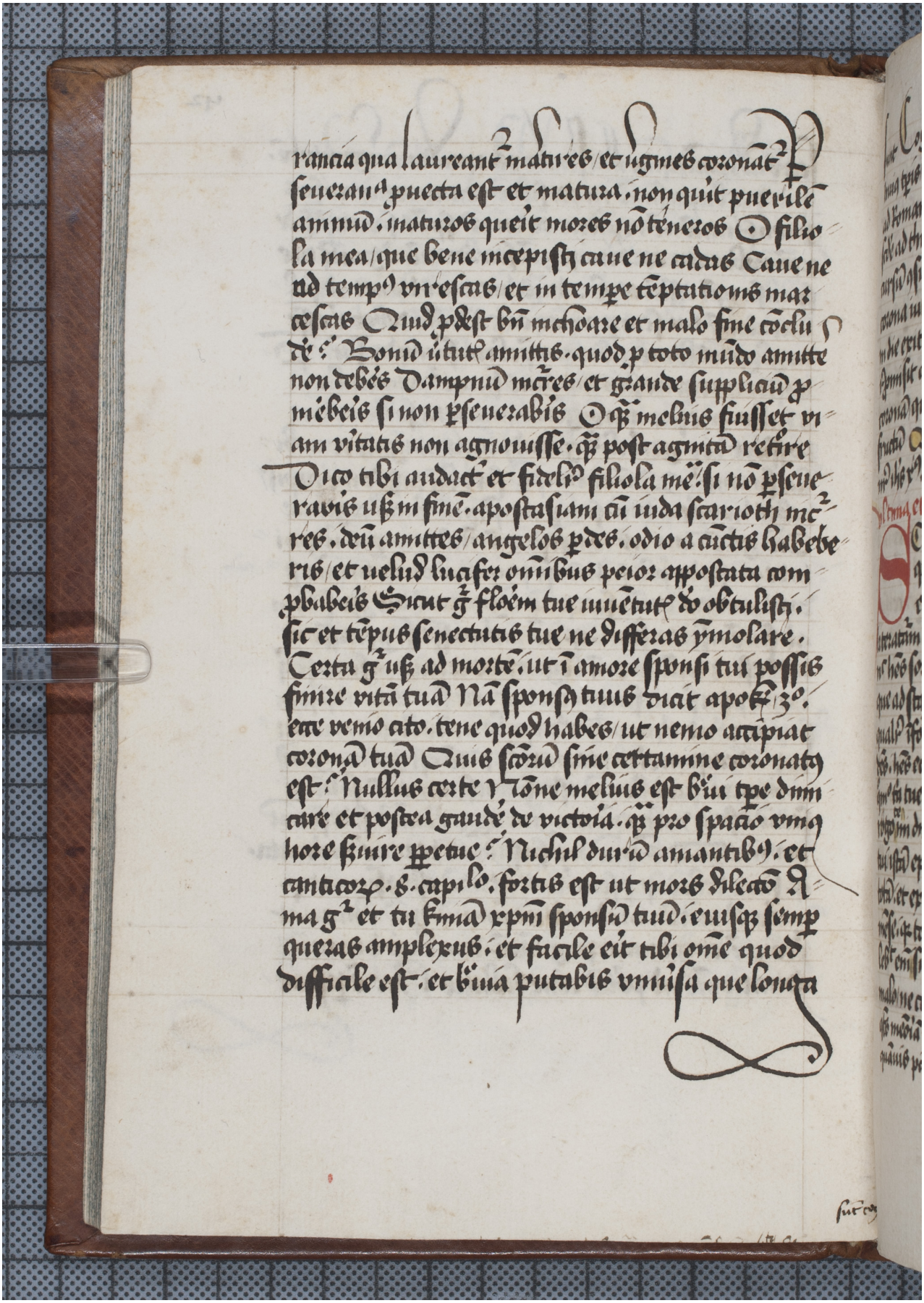

ranca qua laureant matures/et iugmes coronat
seueran puecta est et matura. non quit puerile
ammud. maturos queit mores nõ teneros ⊙ filio
la mea/que bene incepisti caue ne cadas Caue ne
ad tempo vnrescas/et in tempe tẽptationis mat
escas Quid prest bñ mchoare et malo fine cõclu
de? Bonud ĩtuit amittis. quod p toto mudo amitte
non debes Dampnud mores/et grande supplicud p
mebeis si non pseuerabis ⊙ qz melius fuisset vi
am vitutis non agnouisse. qz post agnitud retire
Dico tibi audact et fideli filiola me. si nõ pseue
ravis usz in finẽ. apostasiam cũ iuda scarioth me
res. deũ amittes/angelos pdes. odio a cuctis habebe
ris/et ueluid lucifer omnibus peior apostata com
pbabeis Sicut g floẽm tue iuuetut do obtulisti.
sic et tẽpus senectutis tue ne differas ymolare.
Certa g usz ad mortẽ. ut ĩ amore sponsi tui possis
finire vitã tuad Nã sponsa tuus dicit apocr 3o.
ecce venio cito. tene quod habes/ut nemo accipiat
corona tuad Quis scõrud sine certamine coronatus
est? Nullus certe Ratione melius est bñ tpe dmm
cure et postea gaudẽ de victoria. qz pro spacio vna
hore fruire ꝑpetue? Nichil durid amantibus. et
canticorum. 8. capitlo. fortis est ut mors dilectio A
ma g et tu kma ad xpm sponsid tuud. eiusqz semp
quezas amplexus. et facile eit tibi omne quod
difficile est. et bna putabis vnnisa que longa